

૨૭૩૨

કલીઆનીના નવા દખમાનો ગરબો

જેમાં કલીઆનીમાં શેડ નવરોજ બાલાભાઈએ ન
વુ દખમું બંધાવેયુ તેનો ગરબો, તથા કોઈ કુર
દુની નવી રમુજ ગરબી, અને કોઈ શાહા બખ
રચીની રમુજ ગરબી

બનાવનાર

શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપનાર
દેકાણું—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલો ઘેર નાં ૨૦

મુંબઈ

“ધી પારશી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં” છાપીએ.
છં સં ૧૮૮૬. યજ્ઞદેજરદી સને ૧૨૫૫

કીમત ૨૬૫૨ આર આના. ૩૦

૨૭૩૨

કલીઆનીના નવા દખમાનો ગરબો

જેમાં કલીઆનીમાં શેઠ નવરોજી ખાલાભાઈએ ન
વુ દખમું બંધાવેયુ તેના ગરબો, તથા કોઈ કરા
ધની નવી રમુજી ગરબી, અને કોઈ શાહા બબ
રચીની રમુજી ગરબી

બનાવનાર

શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપનાર
કેકાણું—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલો ઘેર નાં ૨૦

મુંબઈ

“ધી પારશી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં” છાપીએ.

ઈ. સ. ૧૮૮૬. યજ્ઞદેવરદી સને ૧૨૫૫

કીમત ૨૬૫૦ આર આના. રૂ. ૦

આએ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં કાએદા પ્રમાણે
રેશતર કરાવીછે, માટે એના બનાવનાર અથવા પર
ગટ કરનારના હોકમ સીવાએ એ ચોપડી
માંના ગરબો કોઈએ
છાપવો નહીં.

કલીઆનીમાં શેઠ નવરોજી બાલાભાઈએ
 નવુ દખમું બંધાવેયું તેનો ગરબોઃ

વાંચનારી બાઈઓએ ગરબાની રાહ—જુગ
 જોવારે રાણીજીના પુત—પરીનશ આશ વેલસરે
 એલધને ગાવુઃ

જુગ જોવારે બાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃ
 મે પુતનાં કીધા કાંમ—જાવેદાન નેકરેઃ કલીઆની ગામરે પારશી
 લોકમે—બાલાભાઈ શેઠ બોલાએરેઃ તેવં નના નખીરા નવરોજી
 દારાબજી—મેડ જણા લાઈઓ કેહેવાએરેઃ (૧) બીજી
 તેવનની બે છે બેતી—ગુલબાઈ આવાંબાઈ બેહેન
 —હરી જુગ જોવારેઃ જુગ જોવારે બાલાભાઈના પુત—
 નવરોજી શેઠરેઃ નવરોજીનો પુતર એક —ફરામજી ન
 વરોજી બાલાભાઈરેઃ તેવનને ઘેર ફરજાંનની વરધી—આજે
 તન ચાર કેવાએરેઃ (૨) ફરાંમજી શેઠનો પુતર કહીએ—
 બાલાભાઈ શેઠ બોલાએ—હરી જુગ, જોવારેઃ જુગ જોવારે
 બાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃ કલીઆની ગામરે પારશી
 ની વશતી—તનશો શાહરી તનશો બોલાએરેઃ આજે તે
 લોકો. ધંધાદારી થયાં—ગરે ગાંમરે દુકાંનો મંનદાએરેઃ
 (૩) બેતીવારી ને દારૂનાં ગુંતા—જેમ ગમે તેમ લેવાએ
 —હરી જુગ જોવારેઃ જુગ જોવારે બાલાભાઈના પુત—નવ
 રોજી શેઠરેઃ નવરોજીના બાપ કાકાધી—રૂપીઆનો ફાલે

અપાએરે*તે રૂપીઆનો ધનધો કીધો—હલકો વેપાર મંન
 દાએરે*(૬૬)તુક પુંએ વેપાર માંદેઓ—આશતે આ
 શતે વધી જાએ—હરી જુગ જીવેરે*જુગ જીવેરે ખાલા
 ભાઈના પુત—નવરોજી શેઠેરે*ગરીબ માંએ ખાપતુ નામ
 તહમે રાખેડ—અશલથી કાખેલ કેહેવાએરે*ખીજો ધન
 ધો તહમે કીધો—અનાજ દાંણાનો ખોલાએરે*(૬૭)આશ
 તે આશતે વેપાર વધેઓ—લાખ સુધીના ગણાએ—હરી
 જુગ જીવેરે*જુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શે
 ઠેરે*શહ વેપારીમે એરખાંનો થાઈ—નાંણાં ધીરધાર થા
 એરે*વેપારી લોકે વીચાર કીધો—શેઠને લાગમે રખાએરે*
 (૬૮) ખોલવા ચાલવાનો વહીવાત બેથો—કોકણી ખોલીમે
 કેવાએ—હરી જુગ જીવેરે* જુગ જીવેરેખાલાભાઈના પુત—
 નવરોજીશેઠેરે*મોતો વેપાર ચાલેઓ શેઠના—નવરોજી ખાલ
 ભાઈનોકેવાએરે*જાશતી પરગરે થાણા ભીમરી—નવરોજી ખા
 લાભાઈ વખાણાએ રે*(૬૯)શત આંકીનથી ધનધો તહમે
 કીધો—તું નર ભાએગવન ખોલાએ—હરી જુગ જીવેરે*
 જુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠેરે*કેવી કેવી
 રીતે તહમે ધનધા કીધો—પાંચ પઈશા શારા જોગવાએરે*
 આપું લેવું ને વેપાર કરવો—પોતાને હાતે લખાએરે
 *(૭૦)મેહેતા મુનશી નહી ચાકર રાખેઆં—પોતાની જા
 તેમેહેનત થાએ—હરી જુગ જીવેરે* જુગ જીવેરે ખાલાભાઈ
 ના પુત—નવરોજી શેઠેરે*ખરચ કરવો પોતેજોઈને—નાંણાં વ
 ધીઆંજાએરે*તુક પુંએ વેપારકીધો—લખપતી શેઠીઓગણા

એરે❀(❀) આને શેઠ પાશે નાંણાં જોઈએ—આશરે ૭ સાત
 લાખ કેવાએ—હરી જુગ જીવોરે❀જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના
 પુત—નવરોજી શેઠરે❀કલીઆની ગાંભરે જીનું દખમું—ગ
 નાં વરશેા વેરનું કહેવાએરે❀આને તેહને વરસો થઆં—ત
 નશેા શાંહરી તનશેા ખોલાએરે❀(❀)ખીજુ દખમું કોઈએ
 તાંહાં ખાંધેઉ—શેા વરશ ઉપરનું ગણાએ—હરી જુગ જી
 વોરે❀જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરે❀ખાઈ
 નવાજખાઈ શેઠ નશરવનજી—મોદીના કહેવાએરે❀તેવને દખ
 મું ખાંધી આંપેઉં—કલીઆની ખાતે ખોલાંએરે❀(❀)એ
 દખમાં ગહનાં લાંબે પરેઆં—જવાની અરચન ગની થાંએ
 —હરી જુગ જીવોરે❀જુગ જીવોરે—ખાલાભાઈના પુત—ન
 વરોજી શેઠરે❀કલીઆન અંનજીમનો વીચાર કરે—કોણુ શેઠી
 આ નર ઉભો થાએરે❀એ વાતોની ગની જોશતે જો ચાલી—
 ગહના વરશેા વેર કહેવાએરે❀(❀)લાંખી મુદત તેહને થાઈ
 —આને પચીશ વરશ ની કેવાંએ— હરી જુગ જીવોરે❀
 જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરે❀શેઠ નવરોજી
 એ વીચાર રાખેઓ—પોતાના મનમે કેવાંએરે❀ધરમનું એક
 કાંમ કરી આપીએ—જાવેદાન નાંમ રખાંએરે❀(❀)નહી
 તેહને કોઈની મદદ લીધી—પોતાને પછસે ખંનધાએ—હરી
 જુગ જીવોરે❀જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરે
 ❀ખુલાંમેદાનમે જગો પશંદ કીધી—તાંહા દખમુ ખંનધાએ
 રે❀ખાલી જગો સરકારી છાવની—તે કાંપની કેવાએરે❀
 (❀)તે જગો શેઠને પશંદ આવી—વેચાતો લેવાએ—હરી

જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરે
 જીમીશતર કેપની જગો લીધી—આશરે તેવીસો અપાએરેજીશ
 હી ને શાંહાખ લખત કીધાં—પકાં કામે કેવાએરેજી(જી)ત
 નદરોશતી તાહા કંઈ ભહણી—જાકુકની જગો રખાએ—હરી
 જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરે
 જીસેઠ હેવી ધારણાં રાખીથી—આજે મન પર લેવાએરેજી
 અંધીઆરૂ કાવશજી સોરાખજી બેદવાર—તેહેને કનતરાજ અપા
 એરેજી(જી)અંધીઆરૂ કાવશજીએ ના સેઠને કહેઆ—કતરા
 જ નહી લેવાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલાભા
 ઈના પુત—નવરોજી સેઠરેજીતમે સેઠ કનતરાજ આંપસો—ખ
 રો ખર નહી કાંમ થવાએરેજીપોતાને હાતે ખરચ કરવો—જા
 થુંકેનું કાંમ લેવાએરેજી(જી)એ દખમાં પર કાંમ જેટલું થા
 એ—તેટલું દાંમ અપાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જી
 વેરે બાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરેજીપથરનું કાંમ જેટ
 લું થાએ તેટલું—ખરાંશ પરમાંણે ગણાએરેજીતે કાંમની તહમે
 ગણતરી કરવી—તેટલુંજ દાંમ અપાએરેજી(જી)કાવશજી બે
 દવારે વાત ચીત કીધી—સેઠ ખુશી ઘણા થાએ—હરી જુગ
 જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરેજીએ
 જનંજી માણેકજી ખોરીને તોરેચો—તેહેને મેનીજ અપાએરે
 જીતે ખોરીએ મેહેનત લીધી—કાંમની તાકીદ ગહની થાએરે
 જી(જી)રાત દાહારો કંઈમેહેનત લીધી—તારીફ ગહની તેહે
 ની થાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત
 —નવરોજી સેઠરેજીતાંણે પુરવાની કીરીઆ કીધી—પારશી

અનન્યમન ગહની જાએરેઃતારીખ વીશમીએ આતવાર પરે
 એ—નવેમખર માશ લખાએરેઃ(૬૬) શને અધારસો ચો
 રાશી કહીએ—કલીઆની તાંણા પુરાએ—હરી જુગ જીવેરે
 ઃજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃજગે જ
 ગે પાણીની મેનીજ—તારીફ ગહણી તાંહાં થાએરેઃપારશી
 અનન્યમન જીવાને આવી—તાંહાંહજરો માણસો કહેવાએરેઃ
 (૬૬)નર નારી શઉ જીવાને ચાંલેઆં—આગગારીમો જા
 એ—હરીજુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે ખાલાભાઈનાં પુત—નવરો
 જી શેઠરેઃપારસી અનન્યમનો તુર્તી ગહની પરી—કલીઆ
 ની ખાંતે ખોલાંએરેઃઅસતરી પુરૂશો નરને નારી—ખાલ ગો પાલ
 શઉનાં કેવાએરેઃ(૬૬)પારશીનો મેલો મોતો ભરાએ—કલી
 આની ખાતે ખોલાએ—હરી જુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે ખાલા
 ભાઈના પુત નવરોજી શેઠરેઃભાતને પોતજેલોકો લાવેઆ—તેસુ
 ખે ખાઈપીજાએરેઃખીજા ખીજા લોકો ભુખાં ગહનાં થઆ—શો
 ધીકુંઝાન નહી દખાએરેઃ(૬૬) મીઠાઈ મેવા નહી કોઈને મલે
 આ—ચાણા મંમરાખી કેવાએ—હરીજુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે
 રે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃહોતલમે લોકો જમવાને
 આંવેઆં—અરધો ખાર આંના અપાએરેઃપેહલે હાથમે પઢ
 શા માગે—પછી જમવા દાખલ થવાએરેઃ(૬૬)પઢશા આપી
 ને જમવા ગીઆ—તાંહાં ખોતી ગહનાં થાએ—હરી જુગ જી
 વેરેઃજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃકકરતી
 ભુંખ ગહની શઙીને લાગી—હજરો માણસને કહેવાએરેઃપઢ
 શાં આપીને જમવા આવેઆ—ખોચા ખીચ માંદવ લહરાંએરે

✽(૪)ચુંકુલાં ઉપર ચાવલ ચરતાં રહેઆ—તંનતો ખખેરે
 વધી જાએ—હરી જુગ છવોરે✽જુગ છવોરે ખાલા લાઈનાં પુ
 ત—નવરોજ શેઠરે✽ખીજા ખીજા લોકો ખેશીગહનાં રહેઆ
 —દાલ રોતી ફક્ત ખાંધ જાંચેરે✽કેથે અચાર કેથે રોતી—કે
 થે દાલ મેલી જાંચેરે✽(૪)ચાવલને શાંરૂ લોકો પોકારે—
 તેને નહી જવાખ અપાંચે—હરી જુગ છવોરે✽જુગ છવોરે
 ખાલા લાઈનાં પુત—નવરોજ શેઠરે✽કલીઆની ગાંભરે લોક
 ખોરાક શોધવા ચાલેઆ—તાંકુકાંના દખાંચેરે✽કોઈએ લી
 ધાં માંવાં મીઠાઈ—કોઈ કલીંગર લઈ જાંચેરે✽(૪)ખચાં
 છોકરા શાથે ખેશી ખાધા—તં નદરોશત તાંહાં થાએ—હ
 રી જુગ છવોરે✽જુગ છવોરે ખાલા લાઈનાં પુત—નવરોજ શે
 ઠરે✽નવરોજ શેઠ પોતે હોઈ મ જો કરતે—કલીઆન ગરો કુકાંન
 લઈ જાંચેરે✽અગાઉથી દુકાનો તંન ચાર આવેલી—હોતેલ વરા
 થી નાકેહેવાંચેરે✽(૪)કુકાંન લોકોની પાછી ચાલી—પછવા
 રે ખનાવ હેવો થાએ—હરી જુગ છવોરે✽જુગ છવો ખાલા
 લાઈનાં પુત—નવરોજ શેઠરે✽પાણીની મેનીજ ઊતી સારી—
 ખાંધાંની વીપત લોકોને પરીરે✽મુંખાઈ શેઠરેમે ખખરો થાઈ
 —છાપાં છાપી ગહની ચાલીરે✽(૪)જગ લોકે જોઈ તેવીજુગ
 તી જોરાઈ—ખનેલી વાત કેહેવાઈ—હરી જુગ છવોરે✽જુગ છ
 વોરે ખાલા લાઈનાં પુત—નવરોજ શેઠરે✽એવાતને હવે ખાં
 ચો મોહોતો પારેઓ—વરસ શવા દોહોરનો કેહેવાંચેરે✽કલીઆ
 ની ખાંતે દખમું ખંનધાયુ—લોકોને ખખર થાએરે✽(૪)
 લોકોની કંઈ આવ જાવ થાઈ—મહીના અગાઉથી કેવાએ—

હરી જુગ જીવેરેજીગ જીવેરે ખાલા લાઈના પુત—નવરોજી
શેરેજીકલીઆની ખાતેદખમું ધનવું—એક દહારો મુંકર કેવા
એરેજીઆગની આરીનાં ઇશતેશંન આગલથી—કેતલુંતે દુરકે
વાએરેજી(જી)દાહાર એ માંઈલ આગલ ચાલતાં—તાંહાં દખ
મું દખાએ—હરી જુગ જીવેરેજીગ જીવેરે ખાલા લાઈના
પુત—નવરોજી શેરેજી

વાંચનારી બાઈઓહવે તમારો એ જગે શા
હુઠ બદલીને ગાવુંજીશકી પરવેતેઆવી પેહુલીરે
એ લખંને ગાવું જી

મુંબધ શેહરમેતે પોકાર—પરીરેજીદખમુ બંધાયુંનવું—કલીઆ
નીરેજી(જી)લોકે કીધીજેવાની તઈઆરી—કલીઆની શેહલ
ગાહ—ગહની શારીરેજીઆગનીગારી લાંવેચ—માણસભહરીરે
જીલોકને કલીઆની ખાતે—ઉતારીરેજી(જી)શઉનેસસતાં ભાં
હારાવો પરી—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરેજીગારી
મારલાં ઉલા—તાહાં કંઈ ભાહારીરેજીશઉવે આવા જાવાની—
બોલી કરીરેજી(જી)લોકેને દાહારામે ફેરા એપરી—કલીઆ
ની શેહલ ગાહા—ગહની શારીરેજીહવે દખમાંનો થાંઈ તાંહાં—ત
ઈઆરીરેજીમેહેજ દાંહારા બાકીના—યોરા રહીરેજી(જી)તાંહાં
માંદવ મોતા બંધાંઈ—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારી
રેજીશેહ હારમજીપાવરીને—તેરબેરેજીતેને હોતલ માંદી—અપા
વેરેજી(જી)તે પાવરીથી નાકેવાએ—કલીઆની શેહલગાંહા

—ગહની શારીરે*શેઠ હોતલ માંદવાનું કાંમ—બીજનુરે*મ
હને નહી લાગે—હેમાં કંઈ શારેરે*(૬૬)હોકંમ થાએતો ની
આત જમાંર—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*હવે
સેઠનો વીચાર—બીજો થાએરે*તાહરા કાંમનો આંકરો—કેતલે
કેવાંએરે*(૬૭)વાંશન કુંશન અચાર પાતરાં—કલીઆની સેહે
લગાહા—ગહની શારીરે*માંણસ બબરચી મજુર—શઉ શાયેરે
અનાજ પાણીને બજાર—કેવાએરે(૬૮)શરવે જેજોઈએ તે
લેવાંએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*માંણશનાં
ભારાં શુધા—બોલાએરે*આવા જાવાનાં ખરચ—અપાએરે*
(૬૯)બધો ખરચ તાહરે માંથે કેવાએ—કલીઆનો સેહેલગાહ
—ગહની શારીરે*પાંવરી હોરમજી—કબુલ સહયાંએરે*રોતલી
આતોને—ગીઈ શઉ કેવાંએરે*(૭૦)આશરે પચીસે રૂપીએ બો
લાંએ—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે*હેવી રીતે પાંવ
રીને માંથે—આપેરે*શઉ જેજોઈએતે—લઈ આવેરે*(૭૧)શા
રીઅછીમેનીજ કરાવે—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે*
તાંહાં મોહોતા મોહોતા—માદવ નખાએરે*માદવે એક એક હજાર
ર—માણુશ શમાએરે*(૭૨)ગની દુકાંના જુદી મંદાએ—ક
લીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે*તાંહાં હજારો માણુશની
—વશતી થાએરે*નર નારી પારશી—ખાંનુ જાએરે*(૭૩)
બાલ ગોપાલ શઉનાં કેવાએ—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની
શારીરે*તાંહાંતો હમેલદાર ઓરતોબી—આવેરે*કોઈતો દુધમ
લ બચાંનેબી—લાવેરે*(૭૪)બધાં કલીઆની જવાને આવે
—કલીઆની સેહેલગાહ—ગહની શારીરે*આગગારી લોકોને

—ગહના લાવેરેઃતેતો ચાર પાંચ વખતની—આવેરેઃ(૧)
 —બીજી ઇશપેશીઅલ ગારી મુકાવે—કલીઆની સેહલગાંહા
 ગહની શારીરેઃતે ચાલીસ દખા ભરી—લાવેરેઃતેમાં પારશી
 અનંબુમન—ગહની આવેરેઃ(૨)શઉને કલીઆની ખા
 તેઉતરાવે—કલીઆની સેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃઆખી
 રાત ઉજાંગરો લોકને—થાએરેઃશઉની આવ જાવગની—કે
 વાંએરેઃ(૩)કલીઆનગરથી મેનીજ લેવાંએ—કલીઆની
 શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃશઉનાં હાતમે ખતીફાણુશદખા
 એરેઃલોકને આગગારી શુધી—લેવા જાએરેઃ(૪)તાંહાં શી
 પાઇલોકઉમેજાં દવાંએ—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારી
 રેઃતે લોકોભી મેનીજ—કરેરેઃગારી ગારલાવો—તઇઆંર ૨
 ખાવેરેઃ(૫)આંગની ગારી વાતગની જોવરાંવે—કલીઆની
 શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃરાંતનાં આગની ગારી—ઇશપેશી
 અલ આવેરેઃશઉને કલીઆની ઇશતેશન પર—ઉતારેરેઃ
 (૬)ગરો ગર માંણુશ ઉતરીઓપરે—કલીઆની શેહલગાંહા
 —ગહની શારીરેઃશઉને ગારીગારલા—ગાણુ દખાએરેઃલોક
 થી ખુંશી થાઇને—એશાએ રેઃ(૭)તેને અરધો ભારાનો અ
 પાએ—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃગારી ગારલા
 ની લેનો—ખનાવેરેઃતેને એક પાંછલ એક એક—ચલાંવેરેઃ
 (૮)શાંચે ખતીનાં ફાણુશ દખરાવે—કલીઆની શેહલગાં
 હા—ગહની શારીરેઃશઉની શારી રીતે મેનીજ—કરેરેઃગા
 રી ગાલાં શાચે—શીપાઇઓ ચાલેરેઃ(૯)વાખ વાખી નવ
 રોજીશઉને બાલે—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃ

લોકો અકરાતાં છપ્પાતાં—શઉ જાએરે* તાહાંના રશતાં ગધેરના
 —કેવાંએરે*(જી) નખલાં માગુશોની કંમર ફુંખાએ—કલી
 આની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* ગધેર આવેને આંચકાં—સ
 ઉખાંએરે* શાંમાં માગુશનાં તુંમરા—અકરાએરે*(જી) રશ
 તે ધુરંગીરજ ગહની ખાએ—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની
 શારીરે* દખમાં શુંધી લોકો મુંકવા—આવેરે* તાહાં માંદવ
 મોતાં—દખાએરે*(જી) જાણે જતરાંનો મેલો ભરાએ—
 કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* તાહાં કુત્રમજ ખચાં
 વો ગનાં—રૂવેરે* મીઠી હુંગ પોતાનીતે—ખુંવેરે*(જી) વ
 ગ નથી ખચુ કાંહાં સુંવે—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની
 શારીરે* માંદવ ખીચા ખીચ બઘરાંધી—ભરાએરે* ખીજો મા
 દવો બઘરાં, માતીદ—ભરાએરે*(જી) કેથો વગ નથી ખચાં
 કાંહાં શુંવરાએ—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરે*
 લોકો ભાંત પોંતનાં તોપલાવો—છોરીરે* તેહની ચાંદર પીછોરી
 ઓ—કાહરીરે*(જી) દારી કાથાનીએ જોરીઓ ખાંધી—કલી
 આની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* આખે માંદવે જોરી લોકો—
 ખાંહાંધીરે* જાણે હાંદી જુમર—મુંનલાંપ તાંગીરે*(જી) હ
 વો દખાવ લોકોને દુરથી લાગી—કલીઆની શેહલગાહા—ગહ
 ની શારીરે* આખી રાત પોકાર ગોંગાત—ચાએરે* નીંદહુંગન
 હી કોઇને—કેહેવાએરે*(જી) ચાહે કાંફીને સોદાં વેચાઓ—
 કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* ખીજા મીઠાઇ મેવા
 —કેક વેચાએરે* આઇશ કીરીમ થંનદાં—ખરાએરે*(જી)
 લોકથી મન માગતાં લેવાએ—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની

શારીરે*હવે સહવારનુ પોહોરકઈ—થાએરે*લોકથીહાત માર્ધો
 ધને—ભણાએરે*(૬)ચાહે કાફીતે રાતથીજ વેચાએ—કલી
 આની શેહેલગહા —ગહનીશારીરે*હવે જસંનની કીરીઆ—
 કહેવાએરે*ગહના પારશીઓ જોવાને—જાએરે*(૬)તાંહાં
 મીજલશ મોતી ભરાએ—કલીઆની શેહેલગહા—ગહની શા
 રીરે*દશતુર દાવરો ગના—સઉજાએરે *શઉકીરીઆમે—શા
 મેલો થાએરે*(૬)નર નારીઓ એકતાથાએકલીઆની શેહેલગા
 હા—ગહની સાંરીરે*મોતો માદવ એક—કહેવાએરે*તે દખમ
 ની પાશે—ખંનધાએરે*(૬)ચતાઈ શાદરીને ખાકો મેલાએ
 —કલીઆની શેહેલગાહ—ગહની શારીરે*ગની પારશી અંન
 જુમનો—અં એરે*શઉની માદવામે ખેચકો—થાએરે*(૬)
 નીઆશ એશને પતેત પહનાએ —કલીઆની શેહેલગાહા—
 ગહની શારીરે*પછી તીરથની કીરીઆઓ—કીધીરે*તહમેશાં
 ભલો હેવાલ તાંહાનો—ખાંકીરે*(૬)જને નાહરોજ પતેતી
 નવીગાજી—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શાંરીરે*તકોરખાં
 ના નેશરનાઈઓ—વાગેરે*તેમરેથી ભાશામે ખોલાએરે*(૬)
 શઉને પેપી શરનાઈમે શંભજાએ—કલીઆની શેહેલગાહા ગની
 —શારીરે*શંને અંગરેજ અધારશોને—છેઆશીરે*મારચમ
 હી નાની તારીખ—એકતીશમીરે*(૬)બુધવારેતે દખમુ ઇજાઈ
 —કલીઆનીશેહેલગાહા—ગહનીશારીરે*એદાહારેખીલોકોગહ
 નુઆવેરે*ઈશપેશીઅલ તે ગારી—મેલાવેરે*(૬)છતરીશ
 દખા ભરીનેતે લાવે—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે*
 શઉ કલીઆની જોવાને—આવેરે*નર નારી ખાલ ગોપાલ—કે

વાએરે*(૬)જાણે કલીઆની મેલો ભરાએ—કલીઆની શે
 હેલગાહા—ગહની શારીરે*ગની પારશીઅંનજીમંનનીવસતી—
 થાધરે*કેતલી કલીઆની ખાતે—ખોલાધરે*(૬)આશરે દસ
 ખાર હજાર ગનાઈ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે
 *હવે જશંનની કીરીઆવો—થાએરે*તાંહાં લોકો ગહના—
 જોવા જાએરે*(૬)નર નારીઓ શાંમેલ થાએ—કલીઆ
 ની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*એ દશતુર કલીઆનગર—
 કેવાએરે*એક દારાખજી રૂશતમજીમં નજાનારે*(૬)ખી
 જા દારાશા રૂશતમજીશનજા ના—કલીઆની શેહેલગાહા
 —ગહની શારીરે*તીજા થાને વાલા દશતુર—કેવાએરે*નાં
 મ ખુરશેદજી મીનાએર—ખોલાએરે*(૬)તેવંન પંથ
 કનાં ગાગાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*તાંહ
 કલીઆનગર—શેડીઆવો કેવાએરે*તેમાં શેકપેશતનજી—કાંગ
 દખાએરે*(૬)ખીજા રૂશતંમજી પતેલના ખોલાએ—કલી
 આની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*હવે જસન ભહનવાનુ—
 શહરૂ થાએરે*ગહની અંનજીમંનશામેલ—કેવાએરે*(૬)
 ભહજી તંનદરેશતી ખોલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગ
 હની શારીરે*હવે કીરીઆતે પુરી—કેવાએરે*દશતુર દારાશા
 તે—ઊથી ઉભા થાએરે*(૬)તેથી મીજેશમો વાહાએજ
 ખોલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*(૬)
 દખમું ખાંધવાનુ—પુનનુછે કામરે*જર તોશતી ધરમમો—
 રમાનરે*(૬)રહી જાશે જાવેદાન નામ—કલીઆની શે
 હેલગાહા—ગહની શારીરે*રેહેશે નવરોજી ખાલાં ભાઈનુ—ના

મરે*એને પુનનુ કીધું છે—કામરે*()પુશી થાઈ અંનળું
 મંન તમામ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*દખમુ
 ખાંધીએ કલીઆની ખાંતેરે*ખાઈ ગુલખાઈનાં પુનના માટેરે*
 ()બેહેશત મુકામ તેવંનને આપે—કલીઆની શેહેલગાંહા
 —ગહની શારીરે*રોજ. ૧૫)મો—દપમેર દાદારે*માહા શાત
 મોતે મેહર ઈજદરે*એજદે જરદીના ખારશો પનચાવન—કલી
 આની શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*હેવે વરશ દાહારે દખમું—
 ઈજદરે*શઉને જોવાને ખુલું—મુંકાએરે*()કલીઆન
 ગર અંનુમનને શોફંએ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની
 શારીરે*હેવે શેઠને માંન પતર—અપાએરે*તેહને રૂપા
 ના દાખરે—મુકાએરે*()ઉપકાર કલીઆન અનનુમનથી
 મનાએ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*શીઆલ
 ઉતચી એક શેઠને—અપાએરે*ફરાંમજી નવરોજીથી—લેવા
 એરે*()તે ખાલા ભાઈ—શેઠના કુવાએ—કલીઆની
 શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*ખીજ દશતુરજીને શીઆલ—
 અપાએરે*તીજ શેઆલ કાવજી—બેદવારે*()તેહ
 નાનામની છોકરાને અપાએ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહ
 ની શારીરે*ખોરી બેજનજીમાંનકજીને—તેરેરે*તેને મીજલે
 શની અંદર—ખોલાવેરે*()સેઆલ આપી તારીફ તેહની
 કરે—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*હેવી રીતે કીરી
 આ—પુરી કરેરે*દખમુ જોવાને ભીરધની—પરેરે*()તાં
 હાંતરકે જીવ લોકોનો ફરે—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શા
 રીરે*ખઈરાં માતીદાની ભીર ગની—થાએરે*શઉ દખમુ જે

વા ગનાં—જાએરે❀(❀)અંદર તાપ ઊકલાત નહી ખમ
 એ—કલીઆની શેહેલગહ—ગહની શારીરે❀નવ વાગેનો
 વખત—થાએરે❀શઉ 'નીઆતમેજમવાને—જાએરે❀(❀)
 પાંત અગાઉથી એક બેકેવાએરે—કલીઆની શેહેલગાહા ગહની
 શારીરે❀હવે ગરો ગર લોકો—જમવા જાએરે❀ખીચા ખીચ
 તે માદવ—ભહરાએરે❀(❀)પનગાં હજાર માણસની કેવાએ
 કલીઆની શેહેલગાહ—ગહની શારીરે❀કેવો માદવ મોતો તાં
 હાં—ભરાએરે❀આથ આથ દશ લેનો—થાએરે❀(❀)એક
 લેનમાં શોંમાણસ ગનાએ—કલીઆની શેહેલગાહની શારીરે❀
 દશ અગાંઆર વખતની પાતો—ઉથેરે❀ખઠરાં લોકો જુદ માં
 દંવે—જમેરે❀(❀)તેખી તનચાર વખત પાત ઊથે—કલીઆ
 ની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀કેતલું કલીઆની ખાતે—જ
 માએરે❀ખાલં ગોપાલશુધા—કેવાએરે❀(❀)આશરે દશ ખા
 ર હજાર ગનાએ કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀પાવ
 રીહારમજની મેનીજ—શારીરે❀શઉ શામનનો રાખે—તઇઆરી
 રે❀(❀)ગના કલીઆન ગરો કારભારી—કલીઆની શેહેલ
 ગાહા ગહની શારીરે❀પીપે પીપે પાણી મજુરો—લાવેરે❀જ
 ગે જગે કોથીઆ—ભરાવેરે❀(❀)નહી કેથે પાણી જુમ પ
 રાવે—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀તાહા નહી લો
 કને ખાધાનુ—દુખરે❀ફરવા બેશવાનુ શઉને—શુખરે❀(❀)
 જુગ જુવો નવરોજશેડના પુત—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહ
 શારીરે❀તેવનની મેહેનતગહની શારીરે—શેઠ ફરામજખાલાલા
 ધ—કારભારીરે❀(❀)રેહેશે તેવનની જુગમે ધઆદ ગારી

—કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શેઠ કરાંમજીની
 મેનીજ—ભારીરેશ્શરવે શરજામ શાંમન—પોહોચારીરેશ્શ
 (૬૬)વાખ વાખી થાઈ તહમારી—કલીઆની શહેલગાહા—
 ગહની શારીરેશ્શલોકો જમતાને વાર—પાછું ફરેશ્શગાના લોકો
 જાએચ ખરી—ખેપોરેરેશ્શ(૬૬)લોકો શઉ શેઠની તારીફ કરે
 —કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શબીજલોકો રાતના
 ગાના રહેઆરેશ્શશઉને જમવા પાછા—ખેશારેઆરેશ્શ(૬૬)લો
 કો બીજેદાહરે ગેર પધારેઆ—કલીઆની શહેલગાહા—ગહ
 ની શારીરેશ્શનવ વાગેથી દીશના—જમાઉરેશ્શરાતના આથવા
 ગા વેર—કેવાઉરેશ્શ(૬૬)કોઈથી ખેતન વખતનું જમાયુ—
 કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શશઉ ખાશ ખુશી થઈ
 ને—જાએરેશ્શશેઠને જોવા ઉમેદવાર—લોકો થાએરેશ્શ(૬૬)શે
 ઠની તબીએત ના દરૂશ કેવાએ—કલીઆની શહેલગાહા—ગ
 હની શારીરેશ્શલોકો જોવાના ઉમેદવારો—જાએરેશ્શશેઠને શલા
 મ નહી કોઈથી—અપાએરેશ્શ(૬૬)હેવી રીતે પાછાં લોકો જા
 એ—કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શલોક અગી
 આરી જોવા—ગામમે આવેરેશ્શતાંહાં નવરોજી શેઠ દુકાંને
 —દખાએરેશ્શ(૬૬)ગહના લોકથી તાંહાં શલામ અપાએ—
 કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શકેવી હવાની જગો
 કઈ—લીધીરેશ્શતાંહાં દખમુ શગરી—ખાંધવા કીધીરેશ્શ(૬૬)
 ફરતી ચુંનાની દવાલો ખાંધી—કલીઆની શહેલગાહા—ગહની
 શારીરેશ્શદખમુ કલીઆની ખાતે—મેજોયુરેશ્શમહને ઈદાના અ
 રે—દખાયુરેશ્શ(૬૬)મજબુત પથરનું કાંમ ખાંધાયું કલીઆ

ની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતેહના કરતો પાઓ—મેક
 ઇ જોઓરેઃઁએકશો આથ કુંતનો—કેવાઓરેઃ(૬૬)લાંબો
 છતરીશ પુતનો ગનાઓ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શા
 રીરેઃપાઓ જમીનમેહદા—કુંતઆથરેઃજમીનથી ઉનચુ—શત
 રકુતરેઃ(૬૬)પાકું બાંધેલુછે મજબુત—કલીઆની શેહેલગાહા
 —ગહની શારીરેઃતેના દરવાજાને શીરી—મેલાઓરેઃતેખી
 પથરની—કેવાઓરેઃ(૬૬)આશરે પગતીઆં નવ દશ ગના
 ઁ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃઅંદર જઇને
 લોકો—શઉ જોઓરેઃશઉને દખમુતે—નાલુ દખાઓરેઃ
 (૬૬)તુક વશતીમે એતલું કેવાએ—કલીઆની શેહેલગાહા
 —ગહની શારીરેઃકરતી પાવીછે બહુધી—છતરીશરેઃલાંબી
 મોતી પાવીછે—કઇ વાંશરેઃ(૬૬)ખીજ સોલ હેથાનમે નાલી
 કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃઅંદર ખીચા ખીચ
 ભીર ગની થાઓરેઃઅશે તંનશે માણસથી—કેવાઓરેઃ(૬૬)
 નહી ચાલવા કરવાનો મારગથાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—
 ગહની શારીરેઃનર નારી જોવા ગનાં—જાઓરેઃજીવતાં જી
 વત ચુઇને લાદી મપાઓરેઃ(૬૬)ખોદાએ જાણે કેઇ જગો ર
 ખાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃઅંદર ઉક
 લાત ગરમીઓ—ગની થાઓરેઃશઉથી જત પત બાહાર નીક
 રાઓરેઃ(૬૬)તોભી પા કલાક અરઘે કેવાએ—કલીઆની શે
 હેલગાહા—ગહની શારીરેઃકેવી શીરીપર ભીર ગહની—થાએ
 રેઃજાને શલોપ કુગર દખાઓરેઃ(૬૬)ગનાં લોકથી ભીરમે
 તુંતી પરાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃકેતલી

દખમાને લાગત—થાએરે*આશરે ખાર તેર—હજાર ગનાએ
 રે*(૬૬)કાંમની ગંતી પરમાને અપાએ—કલીઆની શેહે
 લગાહા—ગહની શારીરે*ખીજો ખરચ જુદા—ગનાએરે*
 શગરી ચોતરોને—દવાલ બંધાએરે*(૬૬)આશરે શાત આ
 થ હજાર યોલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે
 *એતલો દખમાને ખરચ—યોલાએરે*આશરે વીશ પચીશ હ
 જાર—કેવાએરે*(૬૬)ખીજા પંદરશો કુંદમો ભરાએ—કલી
 આની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*તે અનામત વીઆજે—
 મુંકાએરે*વરશ દારે મરામતો—થાએરે*(૬૬)તાંહાં જાથુક
 નો દીવો મેલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*
 વરસ દાહરે તે ચુંના—ઘોરાવેરે*તેના વેઆજમેથી ખરચ—
 કરાવેરે*(૬૬)કલીઆની અંનજીમનને શોફવે—કલીઆની
 શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*શેઠને ખરચ ખીજો—કેવાએરે
 માદવ પરચુંતન—યોલાએરે(૬૬)આશરે તીશ હજાર
 બહુધો કેવાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*બ
 ઘે ગાંમે ગાંમ—શેઠની તારીફ થાએરે*એ વાતને દારા ચાર
 પાંચ—જાએરે*(૬૬)લોકને છુંતીનો આંતવાર અપાએ
 —કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*એદરેભી ગહ
 ના જોવા—આવેરે*આશરે ચાર પાંચ હજાર માણસ—કેહે
 વાએરે*(૬૬)તોભી હેતલને માંદવા દખાએ—કલીઆની
 શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*શઉ ખાંશ ખુશી થાઇને—જા
 એરે*મંત ભાવતાં લોકો લઇને—ખાએરે*(૬૬)શેઠ નવરો
 જીને કુવા દેતા જાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શા

રીરેઃધંન ધંનરે નવરો—ખાલા શેઠરેઃતમે કાંમ કીધાં ધ
 રમનાં—નેકરેઃ(૬૬)જનમ સુધી નામરેશે છેક—કલીઆ
 ની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતહમે તાંણા વખતે—ભુલ ક
 રીરેઃલોકને ખાધાં પીધાંની—વીપત પરિરેઃ(૬૭)લોકો ઇઆ
 દ કરેચ આજે ફરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે
 ઃહેવી ભુલ નહી હવે કોઇને—થાએરેઃશરિમે વાખ વાખી ત
 મારી—ગવાએરેઃ(૬૮)અમર નામ તમારૂં રખાએ—કલી
 આની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃખીજ પછવારે ખબર મ
 હને—પઅરીરેઃઆદર મહીનાને આદર રોજે—થહરીરેઃ
 (૬૯)શગરી ઇજાઇ એદાહારે ખરી—કલીઆની સેહેલગા
 —ગહની શારીરેઃએદારેથી ખંન શઉને—કરીરેઃદખમુન્ને
 વાનુ ખંન—લોકને પરિરેઃ(૭૦)છાંપ ગર શોરાખજએ ગ
 રબો જોરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શાહારીરેઃ
~~કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતહમે તાંણા વખતે—ભુલ ક~~
~~રીરેઃલોકને ખાધાં પીધાંની—વીપત પરિરેઃ(૭૧)લોકો ઇઆ~~
~~દ કરેચ આજે ફરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે~~
~~ઃહેવી ભુલ નહી હવે કોઇને—થાએરેઃશરિમે વાખ વાખી ત~~
~~મારી—ગવાએરેઃ(૭૨)અમર નામ તમારૂં રખાએ—કલી~~
~~આની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃખીજ પછવારે ખબર મ~~
~~હને—પઅરીરેઃઆદર મહીનાને આદર રોજે—થહરીરેઃ~~
~~(૭૩)શગરી ઇજાઇ એદાહારે ખરી—કલીઆની સેહેલગા~~
~~—ગહની શારીરેઃએદારેથી ખંન શઉને—કરીરેઃદખમુન્ને~~
~~વાનુ ખંન—લોકને પરિરેઃ(૭૪)છાંપ ગર શોરાખજએ ગ~~
~~રબો જોરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શાહારીરેઃ~~
 કોઈ મોખેદે પોતાની બઈરી કુરાઈની સાથે
 ખેશીને વાત ચીત કીધી તેની રમુજગરબી
~~કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતહમે તાંણા વખતે—ભુલ ક~~
~~રીરેઃલોકને ખાધાં પીધાંની—વીપત પરિરેઃ(૭૫)લોકો ઇઆ~~
~~દ કરેચ આજે ફરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે~~
~~ઃહેવી ભુલ નહી હવે કોઇને—થાએરેઃશરિમે વાખ વાખી ત~~
~~મારી—ગવાએરેઃ(૭૬)અમર નામ તમારૂં રખાએ—કલી~~
~~આની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃખીજ પછવારે ખબર મ~~
~~હને—પઅરીરેઃઆદર મહીનાને આદર રોજે—થહરીરેઃ~~
~~(૭૭)શગરી ઇજાઇ એદાહારે ખરી—કલીઆની સેહેલગા~~
~~—ગહની શારીરેઃએદારેથી ખંન શઉને—કરીરેઃદખમુન્ને~~
~~વાનુ ખંન—લોકને પરિરેઃ(૭૮)છાંપ ગર શોરાખજએ ગ~~
~~રબો જોરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શાહારીરેઃ~~
 વાંચનારી બાઈએ એ ગરબાની રાહ—તાહા
 રીરે શંખુ હેવી વાચારી—ને બાર હજાર ગો
 એારી શંનગારી એલધને ગાવુ

તુછે કુરાઈ માહારી પેઆરી—તુને ચુરતથી લાઓ નવશારીઃ

કેશાદ વારમે રહેઆ આવી—નેકુશલને નવશારી ભાવીઃ
 હુમરે માહારા વાલા ધણી—મને તારી પીવાની રોજ હોશ—
 ગની ઃ તારી પીધોને તોશો મારી—તે નવશારીમે આખાં
 વારોઃતુ શાંભલ કુશલ મારી વાત—આપરે કાલે ફરીએ બંનધે
 શાયઃફંકરી બનીને ફરજે તુ—તુ જે માગશે તે અપાવશ હુ
 ઃતુ ચોચીઆ જોરા શપાત શુ રોજ કરે—વેલાતી પુત મોજા
 તુ હવે પેહરેઃએશકી બાનુ બનજે તુ—ને એશકી વર થાવશ
 હુઃઆપ મહને તાહરો બગલમે હાત—ને આપરે ચાલીએ
 બંનધે સાથઃઆશુક માશુક બનીઆ બેડ—ને રસતામે જો
 વા લોક મલેઆ શઉઃસીધો કુશલને બગલમે હાત—ને રસતે
 ચાલેઆ કરતાં બેડ વાતઃહું છેડ જોગલોને તુજાણે મદમ—
 ને દુસમેનની છાંતી પર ચાલીએ ધમ ધમઃલેલી મજલુત
 તુ જાણે, જોર બેડબને—ને રૂપીઆ પોચ શાત જોજવામે ગને
 ઃરૂપના રરીઆ કરમનાં બરીઆ—ને શુરતથી આવી નવશા
 રીમે થરીઆઃનવશારીમે વજ્ર વારી—ને તાંહાં લોકો આવી
 ને પીએચ તારોઃકવરી મીઠી તારીની તોશો મારી—ને ચીઠી
 વાચોતમે માશુક પેઆરીઃફરવા આવશેતહમે માશુક માહારી—
 ને નવશારીફરીએ આપરે આંખી શારીઃફરતાં ફરતાં વજ્રમે
 આઆ—તાંહાં તારી પીને તંન દરોસત થઆઃચાલતાંને ફરતાં
 થાકી ગના જાએ—ને પગમે ફેફઠઆ મોહોતા થાએઃપુતની
 ખીલી પગમે પુતે જેમ—નેકુશલને કંતાલો આવેચ તેમઃતાં
 હાં પરેથાં ભાખરાનું ભાતીઉ છોરી—ને વાલ વતેણા કલેજને કાં
 હારીઃઅહું ખરાંમે જોશને ઉબરીઉ કાંહારી—ને કવાબ તાં

રી વગરનું જીવતર બરીઃકારી પાપરી કવરી લેજતદાર—
 ને કુરાઈ જમેય મુઠા બે ચારઃછેલી દાંણાં કાઢારી કુરાઈ
 મોહારામે નાબે—ને ચંગને શોતા કવાબ બુનેઃકુરાઈ બેથી બ
 રાપો કરો—ને તે તલામે આવી દીસીતારીઃઆંખાના પાતરા ક
 રાઈ દારી તોરો લાવે—ને તારો પીવાની હોસ કરેઃઆંખાના
 પાંતરાંએ તારી તોશો મારી—ને હાતમેથી બરકુ શરી પચ્ચરીઃ
 હુ બુપુરે માહારા એજીવતરને—તા રી પીવાની કઈ મનાઈ મ
 હનેઃકુરાઈનાં દીલપર તારી ઘોરાઈ—ને કપરા શારલી બધાં
 બીનાઈઃમહગ મહગ કરતી કુરાઈ થાએ—ને શેકરો ખંન માં
 ખ દીલપર બમાએઃશાખી નુંનશી કુર્જના પાણી મંગાવી—
 ને કુરાઈએ પોતાની શારલી ઘોવરાવીઃકાંતાની વારપર શારલી
 સુકાએ—ને કુરાઈને પાછી પીવા હોશ થાએઃલોધી કુરાઈએ
 ખીજી જીલીને ભરી—ને તારી પીવા બેથી ફરીઃકુરાઈ બેથી
 પલાંથો મારી—ને ગતગત પીએચ દીશીતારીઃકવરી મીઠીતારીની
 તોશો મારી—ને મોરાપર ચહરી કેવીલાલીઃતારનાં પતીઅ
 એ તારી તોશો મારી—ને કુરાઈને ભાવીદીશી તારીઃકુરાઈ આ
 વે રોજ વજઈ દાહારી—ને તારીને શાર જીવ તલપાપત કરીઃ
 માહરી વાહલી કુરાઈ તુ—જોવજીકમે બેથાચ તુને હુઃવજીક
 મે બેથા છેરે જઈ—તાંહાં ઈજેલી ખાનનાં દરન લઈઃકુરાઈ
 જમેચ તેહમાં મદીલો નરંમ—ને એ ઈજેલાં શરો શનાંદરંનઃ
 મરૂરે માહારા વાહલા ધણી—મે મદીલો ખાધો આજે પેત ભ
 રીઃતુ શાંભલેચ કુરાઈ મારી પાત—હુભી તુને મલતો છેઉખં
 નધે શાથઃહું દરન ઈજતા નહી કઈ ચુક—ને પાપરી મદીલો

હુંભી ખેરાંમે મુંકુંહું ખાજ ઇજુચ તાહરે પહતું હુક હુંક—ને
 ઇદાં ફેરાં ગોજવામે મુંકુંહેવીછે કુરાઈ માહારી ચાલ—હુજુ
 ખુખે નહી મરૂ.કદી કાલજમારી પેઆરી કુરાઈ તું—તુ જે મા
 મગેચ તે રોજલાઉચહુજ હેવીછે કુરાઈ મેખેદોની રીત—
 ન બેધીન લોકો કરેચ આપરી છીતજહશીને બોલેઆ તાહા
 રે કુરાઈ એમ—માહરા વાલા ધણી હવે કરશુ કેમજબેધી
 ન લોકની આંખમે છે શરમ—તેવો નથો બોલતા હજઅપા
 રો ભહરમજબેધીન લોક શઉ હાફીશમે જાએ—ને કારી પાગા
 ગરીપર શઉ ઇતરાઈ જાએજરાંદો નચાવે રોજ નાતકોમે જા
 એ—ને તેમાં બેધીનનો પઈશા ગવાએજમેદાને જોઈને મ
 નમાં ખરે—ને નાહુ આપતાં કકલાત કરેજતુ શાંભલ માહરા
 વાલા ભરથાર—વખત જોઈને કરવો વીચારજતુ શાંભલે
 ચ કુરાઈ માહારી વાત—હું કામ કરીને થાકો તાહાજહુ પ
 ઇશા માગતોં માગતોં થાકી ગીઓ—નેતાહારે બેધીનતો ગનો ખર
 માઓજતે બોલોઆ ખરો નહું કઈ બીધો—તારે નવશારીનો
 રશતો મે લોધોજહુએ નીપજેઆ મનેહ શારા શગન —કુરા
 તુને જોઈને થાઓ મહગનજપાંચ પઈશા હુ કમાઈ લાઓ—
 સુરત મેલીને નવશારીમે આઓજતુ ગેરમે ચોચીઆ જોરા રો
 જ પેહર—દરન વનીને મીઠાચાંપત.કરજચાંપત ખાવાની મહને
 હોશ રોજગની—ને કુરાઈ બેધી હતી લાઈ કરીજચાંપત ખાવે હો
 જઆ પેત કાહાં ભરાએ—ને મેહેનત કરીએ વરીલોકો ખાએ
 જગેરમે ગરી ગરી દોડીઆં લોકો ફેરે— નએક બે આપોએ
 તોયોરા પરેજ સાંભલ કુરાઈ માહરી વાત—એ નેથાએચ તે શ

રાનેકાજાજીંદું વેહેલને ગારી હવરાં જોરાઉ—કુરાઈ તુંને પેઢલાં
 તેરાઉજીંદાં, ચાંહાઈએ તાંહાં આપરે ફરીએ—ને કુશમેતનાં
 વને ખારી મારીએજીથાયુ તેતો નહી કંઈ યાશે—પણુ આપરોજી
 વતો મુખમે રેમેજીશફે ઉતારી માંધેકારીને બાધી—તાહારેદીલમે
 નીફીકરે લાગીજીંદું મોખેદનેકેકે અંનંચારૂ—હવે નથી પીરાના
 હુ કંઈ ખોડજીંદું શાંભલકુરાઈ માહારી વાત—ચાલ મુંખધમે જ
 ઇએ બંનમે શાયજી આપ પાછો મહને તુ ખગલમે હાત—ને
 હોતલમે જધને જમીએ શાયજીંદું મોખાને ખુત તુને નવા પેરા
 ઉ—મંતનને ચાંપ તુને મીયાં ખવરાઉજીલીધો કુરઈના પાછો ખ
 ગલમે હાત—ને હોતલમે ચાલેઆં કરતાં ખેકે વાતજીંતાંહાં વાગે
 ચ રોજ એક શું નદર એંનડ—કુરાઈ તુને રમાડે જોગણશિદનશ
 જીંદું પાઈને પુંદીન કેક મકરૂમ ખાએ—તાંહાં જોગલા મદંમ
 ની શાયે વાતો યાએજીતલમે જીવો એ કેક મકરૂમખે કેવાં—ને
 સું સું ભરે આચ મેવાં હેમાજી માહારી વાહલી કુરાઈ તુ—તાંહાં
 મીની તેખલ રમીએ તુને હુંજીંતાંહાં રમાનોછે જીદા હાલ
 —તુ મહને કેશેજે રોજ ચાલજીંદું મરૂરે માહારા વાહલા ધ
 જી—મહને નવશારી રહેવાની હોશ ગનીજીતલમે મોખેદને હુ
 ગોરાંજી—મુંખાંઈ મંભાઈ નહી આવાનીજીહોતલ ખોતલ તાહા
 રા હું નહી જાંશુતી—હોજીઆ દશ બેશ નહી ચોલખતી
 જીમંતનને ચાંપ હોજીઆ કાચાં કેવાંએ—ને આવતાં આવતાં મો
 હોરાંજીખાએજીમોખાનેખુત તાંહારા, હું નહી પેહેરૂ—નેચોચીઆ
 જોરાપર મંન માહારૂકરૂજીપાશે પરાસનો મજાખ માહારીકરે
 —ને પોતાના જીવને ખારી રોજ મારેજીએ પધશાંનાં ખેલોકે

હેવા — ને મુખઈ જવા નહી મંન થવાએ મુખઈ શેઠરમે
 રોજ પછશાની વાત — ને પાસેતો રૂપીઆછે પોચને સાત
 માહારી વાહાલી કુરાઈ તુ — વાત માનુચ હવે તાહારી હું આ
 લ આપરે જઈએ પાછા આંખા વારી — નેતોશો મારીને પીસુ
 તારી વણઈ જઈ આપરે તારી પીથુ — ને ચંચને શોતા કવા
 બ કરથુ કરીને ચાવલ પકાવી કરી — ને તારીને ખતેસે
 ખનાયથુ કરી કલેજીયુકાની શીકો ગરંમ — ને કુરાઈ જ
 મે પોચી નરંમ દીશી તારીની તોશો મારી — ને કુરાઈ પી
 એ કરશીએ ભરી કરશીએ ખીતાં અતરશો જાએ — ને કુરા
 ઈને ચલાનુ ભરીને પાએ છું મ જુમ દીલમો તારીથાએ —
 ને નાખના દાનદાવો ખરીજાએ તારી પીને કુરાઈ અતકા
 રો ખાએ — ને ખાધેલુ બધુ હજંમ થાએ દીશી તારીની
 કેરું કેરવી — ને જમીન માંપીએ થાય તેવી વાકીઆ ખજુરા
 ની કેરું ભારી — એવીછે નવશારીની તારી તારી પીને
 હવેલોત પોત થઆ — ને કુરા ઈજને ગેર ગશારી લાઆ

કોઈ શાહા બખરચીની રમુછ ગરબી

વાંચનારી બાઈએ કોઈ માનશને રાંધતા નહી
 આવરેને ગહની કીશીઆરી કરેને માહારાજે
 વો કોઈ શાહાબખરચી નથી — તેની રમુછ ન

વી ગરબીછેઃઃ ગરબીની શાહા—દાહારો જા
 યેરે ખેરાંની—તારે કુવર પારે કાંહાનોઃઃ
 નવલાના ગરબાની લધને ગાવુંઃ

કોઇ શાહા બખરચી આઘો—ફકત ફીશીઆરી ઘણી લાઘો
 ઃશોઠની આગલ જલદી આઘો—તેતો અકરમે દેખાઘોઃ
 શોઠે પુછી રાંધવાંતી વાત—તેહેને હાઆ કહીઉ બધું શાફઃ
 (૬૬) નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાહાએક કરતો
 આઘો ફીશીઆરીઃ કોઇ શાંહા બખરચી આઘો—ફકત ફીશી
 આરી ગહની લાઘોઃશોઠની આગલ ઉભો રહો—પંદર રૂપી
 આનો પગાર થયોઃજોઉ કેવાં રાંધિય તુ પકવાંતો—તું અકરા
 ઇ ફરેચ શાંનોઃચુલે વહગાર નાંખેઘો ખારી—ચંમચ ફરવો
 નહી તેહે જાણીઃવાશ શોઠનાં નાકમે આઘો—તેપર શોઠ ગ
 હુનો ચીરદઘોઃ(૬૭) નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાહ
 એક કરતો આઘોચ ફીશીઆરીઃ કોઇ શાહા બખરચી આઘો—
 ફકત ફીશીઆરી ઘહની લાઘોઃનહી દાલ ગુંતી તેહે જાની
 —કરછી આરી અવરી મારીઃકરછીનો દાંદો વાંકો કરી—ચુ
 લે તપીલી ઉધી વારીઃચુલે ભાંજનો વગાર કરી—તપીલી ખાલી
 ખારી મારીઃનહી ચમચ ફરવી જાણી—એશું રાધશે ખી
 જ વાણીઃ(૬૮) નહી મલે દાપન હુંસીઆરી—નાહાએક ક
 રતો આઘો ફીશીઆરીઃ કોઇ શાહા બખરચી આઘો—ફક
 ત ફીશીઆરી ગહની લાઘોઃજુઓ શોઠ રાધુચ કેહેવી કાંઆ
 રી—માહારી જોઇ લેવો હુંશીઆરીઃએક પઘના ચમના લા

વી—મરચાં પોના શેર મંગાવી*તેને ચુલા પર ઉકરાવી—મરચાં
 કીધાં ગહનાં કુસાવી*લાકરાં મલે ચુલો ભરી—જાને ભધીના
 ધગાર કરી*(૨)નહી મલે દાપન હુંશીઆરી—ના એક
 કરતો આઓ ફીશીઆરી*કોઈ શાહા બબરચી આઓ—ફાક
 ત ફીશીઆરી ગહની લાઓ*લાકરા ખાંદી પાઆ ખારી—ન
 હી રાખેઉ તદન પાણી*નાંખેઉ મરચાનું પાંણી થુંકવી—
 તેને ભુરાં રંગના બનાવી*શેર ગીઈનાંખી ગુંતાવી—પાએ
 લી મીથુ એક જુકાવી*એ કબુનહી થાશે ખારી—શેઠ ચાખી
 જોવો એ કારી*(૨)નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—
 નાએક કરતો આઓ ફીશીઆરી*કોઈ શાહા બબરચી આઓ
 —ફાકત ફીશીઆરી ગહની લાઓ*કહરી કોકમની બનાવી
 —ગોર પાંણીમે નખાવી*આંમલી શેર બશેર મંગાવી—આ
 તા લશનમે વગરાવી*જરૂર તીપરી એક મંગાવી—કાંદા શે
 ર બશેર કપાવી*તપીલું ચુલાપર ચહરાવી—વગાર નાખે
 આછે જમ કારી*(૨)નહી મલે દાપન હુંશીઆરી—
 નાહા એક કરતો આઓ—ફીશીઆરી*કોઈ શાહા બબર
 ચી આઓ—ફાકત ફીશીઆરી ગહની લાઓ*કપ ચાહાએ
 નું કેવું બનાવે—પીતાને વાર મનને લાવે*કીતલી ભરી પા
 ણી શોળુ—કુધ ગલાશ રેરીઉ તાળુ*તોલો ચાએ નાખી ઉ
 કારી—પાણી પોનુકુધ ખારી*તેમાં ખાંન નાખી શેર દાહોર—
 જેમ ચાશ કરેછે ગોર*(૨)નહી મલે દાપન હુંશીઆરી
 —નાહાએક કરતો આઓ ફીશીઆરી*કોઈ શાહા બબરચી
 આઓ—ફાકત ફીશીઆરી ગહની લાઓ*ખીજુ કાફીકપબના

વે—કકરતી ચુહુલાપર ઉકરાવેઃઃઃઅછેર કાફીને ઉકરાવી—હાંદા
 પાણીનો જુકાવીઃઃઃદુધ શેર બસેર મંગાવી—ખાંન ખોખા ઘેચાર
 જુકાવીઃઃઃખાતલી ગોલાનની જુકાવી—કાફી ખશખોદાર બની
 વીઃઃઃતમદલ ભરી કાફી લેતા—પીતાને વાર ઘેરી દેતાઃઃ(૬૭)
 નહી મઅલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાએક કરતો આએ કીશી
 આરોઃઃઃકોઈ શાહા બખરચી આએ—ફકત કીશીઆરી મ
 હની લાએઃઃઃશંનચાએ કેરી કાંપી—શાકર બરફ ગોલા
 બછાંતીઃઃઃનાંખે નીમખ મરી છતકારી—નહી મલે દાહાપન હું
 શીઆરીઃઃઃનહી પલાવ રાંધી તેહે જાંણી—શું કરશે બીજી બી
 રીઆનીઃઃઃદહીની બીરીઆનીછે શીતલ—જાઆ પેહેર હવે તુ
 ચીતલઃઃઃશનધું કહીને તુને સમજાવુ—તુને ગમેતો શારી પેહેર
 ઉઃઃ(૬૮)નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાહા એક કર
 તો આએ કીશીઆરીઃઃઃકોઈ શાહા બખરચી આએ—ફકત
 કીશીઆરી ગહની લાએઃઃઃશેઠ કંતાલો ગનો ખાએ—તેનો પગાર
 જલદીથી અપાએઃઃઃશેઠ જલદી રૂપીઆલાવી—તેના દારાકેતલ
 ગનારીઃઃઃતું જાઆ તાહરો પગાર લઈ—કેથે રેજે શાફ નોઈઃઃ
 લીલું નરીએરનેજુનો ગોર—હુંશીઆર થાઈને આવને પોરઃઃ

વાચનારી બાઈએ આએ ગીત બમનજ એદલ
 કાસીનાથના છોકરાની નવજાતની વખતે કોતમે
 ની ભપુની ઈશકોલમાંની છોકરીએએ ગાએજુ
 એ ગીત લુશી નીલ ની—શાહપર ગાવુંઃ

બમનજ શેઠ મેહરબાન, બમનજ શેઠ મેહબાન—મેહરબાઈ
જ માઆલું ઘણા મેહરજીભાઈ ગુણવાન*આપ ઓલાડનો ધ
નધો સાચવો, વલંગાની વાત—ફરેંચ ફીરંગીના વખતમાં બ
હઉ હતા બહાર*બમનજ શેઠ મેહરબાન, બહમનજ શેઠ મેહ
રબાન—મેહરબાઈજ માઆલું ઘણા મેહરજીભાઈ ગુણવાન*
નેકનામ નેક કામ માસ આદર અશપતદાદ રોજ—ન વજોતની
કોરીઆ થાઈ મારે શઉ લોક મોજ*(જી)બમનજ શેઠ મે
હરબાન; બમનજ શેઠ મેહરબાન—મેહરબાઈજ માઆલું ધ
ણા મેહરજીભાઈ ગુણવાન*લેહરીની મેહર હાજો તમપર, ચા
હીએ હોરમજ એમ—કુંડું મકબીલા શાયે સાએબ રાખે ખુશલ
ખેમ*(જી)બમનજ શેઠ મેહરબાન, બમકજ શેઠ મેહરબા
ન—મેહરબાઈજ માઆલું ઘણા, મેહરજીભાઈ ગુણવાન*

જીવો પેલી અપેલી કેવી ખીલીરહી છે એલઠને ગાલુ
ખુશાલી ખુબ ખીલી આજ, નવજોતની શારી—શોલી રહી ખુ
બ શુરત, શેઠ માણેકબાગ વારી*બહઉ બાગ ખીરાજે આજ
બલીઆરી—ખુખીવનતો ગુણ ગાઉ, ગાઉ, ગાઉ*કાશીનાથ
ખાનદાન, આપે બહઉ માણ પાણુ—ખાન પાણુ સાથે વલી
રંગ રાગ તાન—શુભ આજનો દીનશીનલાગે છે મશતાન—
લેહરી શાહાજન કેવી રીતે આહાઉ, આહાઉ, આહાઉ*

ગરબા તથા ગીત ગવરાવનારી સ્ત્રીઓને ખબર

વાચનારી બાઈઓ જોકોઈ હોમેનેલગનસરામાં તથા બીજા સર
અવશરે ગરબા તથા ગીતો ગાવા તેરસે તો હમારી ફીના રૂપી
આ આગો પરમાણુછે તેની વીગત—આ તશનુ ગીત હમારા મા
ણસ સાથે ગાવાના (૩૧૦) પડશે એ આ તશનુ ગીત બપોરના
એક કલાકે માંડ્યુ હોયતો રાતના આઠ કલાકે પુર્યાએછે, તેસ
થ બીજા બીજા ગરબા તથા ગીતો ગાતાં રાતના દશ અગીઆ
ર કલાક થાયછે નરશી મેહેતાનુ મોસારાનો ગરબો હમારા મ
ણસ સાથે ગાવાના (૩૧૫) પડશે એ ગરબો સાંહાંજના ચારકલા
કે શહર કીધો હોયતો રાતના અગીઆર બારકલાકે પુર્યા
યછે નો નરસહી મેતાની હુંડી સાથે ગરબો ગવરાવશોતો (૩૨૦)
પડશે તરીજી—દાદાર હોરમનદનો ગરબો હમારા માણસ સાથે
ગવરાવશોતો (૩૧૨) પડશે એ ગરબો ગાવાને પણ રાતના દશ
અગીઆર કલાક થાયછે ગોપી ચંદ રાજાનો ગરબો હમારા માં
ણસ સાથે ગાવાના (૩૮) પડેછે બીજી—પાછલી રાતના શહવેનાના
ગીતો ગાવાને માટે તેરેતો ગોયણ શુધા છ માણસ સાથેના (૩૩)
પડશે એવતરોગે માણસોનો બંદાબશત કરવો હોય અથવા એ
છા બધરા કરવા હોયતો આછો ભાવ પડશે, માટે હોમેને મલીને
બંદાબસ્ત કરવોજોકોઈ હોમેને એબલાને તેરશેતો હમારા
(૩૫) પડશે

લા. શોરાબજી હોરમજીકન છાપનાર
ઠેકાણુ—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલો ધેર ન ૨૦

જોડરખબર

પારશી અશતરી ગરબા તથા લગન શરામાં જે
ઠા ખેઠા ગાવાના, શહુવેનના ગીતોનો સંગરહ

એ પુશતકની હાલમાં થોડીજ નકલો રહીછે. એ પુસતક વીશે
કેટલીક ગરબાની શોખીન સ્ત્રીઓ તરફથી હુમોને એવી ભલામ
ણ કરવામાં આવીકે એની કીમત રૂ૬.)છ રૂપીઆછે તેમાં ઘટા
ડો કરીને જોસસતી કીમત રાખવામાં આવેતો સરવે ગરબા
ની શોખીનસ્ત્રીઓને એ પુસતક ખરીદ કરવાને બની આવે
એવી તેમની ભલામણ ઉપરથીએ ચોપડીની કીમતમાં અડધો
અરધ ગટાડો કરી શાદી બંધાઈની ચોપડીના રૂ૩)તરણ
રૂ૫)આ રાખીછે તથા કપદનામજબુત પુથા વાલી બાંધેલી
ચોપડીના રૂ૪)ચાર રૂપીઆ રાખીછે તેથી આશાછેકે એ પુસત
ક ગરીબ સ્ત્રીઓને પણ ખરીદ કરવાને બની શકશે. દશાવર
વાલા પાશેથી પોશતેજ ના છ આના વધુ લેવામાં આવશે
દશાવર વાલાઓએ નીચલે ઠેકાણે મનીઆરદર મોકલી ચોપ
ડી મંગાવી લેવી. નાણું પેહેલા પોહોતા શીવાએ ચોપડી મોકલ
વામાં અવશે નહીં. એ પુસતકના બધામર્જીને નજદીક ૫૦૦)
શક્ષ થઆછે તથા તેમાં શઘલા મલીને ૧૨૫)ગરબા અને ગી
તોનું સંગરહ કરીઓછે

ઠેકાંણુ—મુંબઈ જેતવારી અગીઆરી મોહોલામ
શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપગરને તાંહાંથી રોકડી કીમતે
વેચાતી મલસે. ધેર ન ૨૦

નાહરખજર

રમુજ નવી ગરબાવલી—જેમાં માહારાણીના તરીને પુત્ર દીયુક ઓફ કોનાટની મુખમાં થએલી પધરામણીના ગરબો, શેઠ નશરવાનજી રતનજી તાતાએ વાંદરામાં નવી અગોઆરી બંધાવી તેના ગરબો, શવરાતે સુરજ ઊગશેન—નાહાંગીરશાહ વર આવી પુગશેનું રમુજ મીત. એમાં બધા મલીએ નવ ગરબાછે કીમત આઠ આના પોશતેજ એક આના

પારશી અશતરી રમુજ નવા ગરબા

—જેમાં એશકી બાનું તથા એશકી ધણીના ગરબો, ખરા શુધરેઆ તે પારશી જીવાનીઆનો ગરબો એક પીલાની એક વીશ લરાઈનો ગરબો એમાં બધામલી નવ ગરબાછે કીમત છ આના પોશતેજ એક આના

હારડ રીપનના ગરબાની ઓપડી—કીમત તર

જી આના પોશતેજ અરધો આના

છાપગર ગરબાવલી—અંક બીજો—જેમાં શલુકા

ની દીકરીના રમુજ ગરબો, તથા નમશેદ જીવાકનો ગરબો કીમત પાંચ આના પોશતેજ અરધો આના

ઠેકાણું—મુખ યેતવારી અગોઆરી મોહોલામાં

શોરાબજ હોરમજ ચીકન છાપનાર ને તાં

હાંથી મલશે ઘેરના ૦૨૦ તથા રામ વાડી શેઠ શેહેરીઆજી હોરમજ માશતરની કુકાને મલશે

સમાપ્ત

થોડીજ નકલો બાકી છે. પકવાન શાગર

યાને બબરચીની ચોપડી—જેમાં પારસી
ઓમાં રંધાતી—શગર્લો મલીને પકવાનની એક
હજાર (૧૦૦૦) વાનીઓ છે. કીમત એક રૂપીઆ
૩.૧) પોશતેજ તરણ આના.

નવી છપાઈ બાહાર પડી છે.

હું નર પોથી.

જેમાં સઘલા મલીને દરએક ધંધાદારીઓને લગતાં જી
દા જીદા ૭૦૦ (સાતશો) હું નરો છે. કીમત બારઆન
પોશતેજ બેઆના હંકાંજી—મુબઈ ખેતવારી અગાંઆ
રી મોહોલામા બરજોરજી શોરાબજી બપગરને તાંહાં
થી રોકડી કીમતે મલશે—તથા રામ વાડી શેઠ શેહેરીઆ
હારમરજી માશતરની દુકાને ચલશે.

